

32002R0020

11.1.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 8/1

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 20/2002

z dnia 28 grudnia 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw dla regionów peryferyjnych, wprowadzone rozporządzeniami Rady (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001 oraz (WE) nr 1454/2001

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1452/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzające szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z francuskich departamentów zamorskich, zmieniające dyrektywę 72/462/EWG oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 525/77 oraz (EWG) nr 3763/91 (Poseidom) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 5 akapit drugi, art. 3 ust. 6, art. 6 ust. 5, art. 7 ust. 2, art. 22 i art. 26 akapit drugi,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1453/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzające szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Azorów i Madery oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1600/92 (Poseima) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 5 akapit drugi, art. 3 ust. 6 akapit pierwszy i drugi, art. 4 ust. 5, art. 12 ust. 2, art. 34 i art. 38 akapit drugi,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1454/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzające szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Wysp Kanaryjskich oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1601/92 (Poseican) ⁽³⁾, w szczególności art. 3 ust. 5 akapit drugi, art. 3 ust. 6, art. 4 ust. 5, art. 7 ust. 2 akapit pierwszy, art. 20 i art. 24 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 131/92 ⁽⁴⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1736/96 ⁽⁵⁾, rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1696/92 ⁽⁶⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2596/93 ⁽⁷⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 2790/94 ⁽⁸⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1620/1999 ⁽⁹⁾ ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonywania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw niektórych produktów rolnych dla francuskich departa-

mentów zamorskich, Azorów i Madery oraz Wysp Kanaryjskich, odpowiednio kilkakrotnie zmienianych. Ponadto, w następstwie zmian wprowadzonych rozporządzeniami (WE) nr 1452/2001, 1453/2001 oraz 1454/2001 i zdobytego doświadczenia, w celu uproszczenia prawodawstwa należy te trzy rozporządzenia wykonawcze opracować jako jedno rozporządzenie.

(2) Należy ustanowić szczegółowe przepisy wykonawcze w celu sporządzania i zmieniania przewidywanych bilansów dostaw dla produktów kwalifikujących się na mocy szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

(3) Wobec niektórych produktów rolnych, które zostały zwolnione z należności przywozowych, wymagane już jest pozwolenie na przywóz. W celu uproszczenia administracyjnego, należy stosować pozwolenia na przywóz, aby wspierać uzgodnienia w sprawie zwolnień z należności przywozowych.

(4) Należy również przyjąć dokument wspierający uzgodnienia w sprawie zwolnień z należności przywozowych wobec innych produktów rolnych, w odniesieniu do których nie wymaga się pozwolenia na przywóz. W tym celu należy stosować, opracowane w formularzu pozwolenia na przywóz, świadectwo zwolnienia.

(5) Należy ustanowić szczegółowe zasady ustalania kwoty pomocy dla dostaw produktów ze Wspólnoty na mocy szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw. Zasady te powinny brać pod uwagę dodatkowe koszty dostaw dla regionów peryferyjnych w związku z ich odległym i wyspiarskim charakterem, stanowiące obciążenie poważnie je upośledzające. W celu utrzymania konkurencyjności produktów wspólnotowych pomoc ta powinna brać pod uwagę ceny stosowane w wywozie.

(6) System pomocy dla produktów wspólnotowych może być stosowany za pomocą formularza pozwolenia na przywóz, zwanego dalej „świadectwem pomocy”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 45.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 15 z 22.1.1992, str. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 255 z 6.9.1996, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 179 z 1.7.1992, str. 6.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 238 z 23.9.1993, str. 24.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 296 z 17.11.1994, str. 23.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 192 z 24.7.1999, str. 19.

- (7) Kontrola stosowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw wymaga szczegółowych zasad w odniesieniu do wydawania powyższego dokumentu, które odstępują od normalnych zasad mających zastosowanie w odniesieniu do pozwoleń na przywóz na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r., ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽¹⁾.
- (8) Kontrola stosowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw ma dwa cele: po pierwsze zapewnienie szybkiego wydawania pozwoleń i świadectw, w szczególności zaniechanie wymogu składania wcześniej, w każdym przypadku, zabezpieczenia oraz szybkiego wypłacania pomocy dla dostaw produktów wspólnotowych. Drugim celem jest zapewnienie kontroli i monitorowania czynności oraz wyposażenie organów administracyjnych w instrumenty niezbędne im do ustalenia, czy cele tego systemu są realizowane, to znaczy, w szczególności, zapewnienie regularnych dostaw niektórych produktów rolnych i skompensowania skutków położenia geograficznego regionów peryferyjnych przez zapewnienie, że świadczenia wynikające z tego systemu są rzeczywiście przekazywane do etapu, w którym produkty przeznaczone dla odbiorcy końcowego są wprowadzane do obrotu.
- (9) Jednym z powyższych instrumentów jest rejestrowanie podmiotów gospodarczych prowadzących działalność gospodarczą w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw. Zarejestrowane podmioty gospodarcze mają prawo do uzyskiwania świadczeń z tego systemu, pod warunkiem wypełnienia zobowiązań ustanowionych w przepisach wspólnotowych i krajowych. Wnioskujący mają prawo do zarejestrowania, pod warunkiem spełnienia pewnej liczby obiektywnych wymagań mających na celu ułatwienie kontroli stosowania systemu.
- (10) Szczegółowe przepisy w sprawie zarządzania systemem muszą zapewnić, że dla ilości określonych w przewidywanym bilansie dostaw, przewidzianym w rozporządzeniach (WE) nr 1452/2001, 1453/2001 oraz 1454/2001, zarejestrowane podmioty gospodarcze otrzymają pozwolenie lub świadectwo dla produktów i ilości stanowiących przedmiot transakcji handlowych, które realizują na własny rachunek, gdy przedstawią dokumenty zaświadczające, że operacje są autentyczne, a wniosek o pozwolenie lub świadectwo jest prawidłowy.
- (11) Monitorowanie działań kwalifikujących się w ramach systemu wymaga między innymi, aby okres ważności pozwoleń lub świadectw, które mają być wydane, odpowiadał wymogom transportu lotniczego lub morskiego, aby został dostarczony dowód stwierdzający, że dostawa w ramach pozwolenia lub świadectwa została przeprowadzona w krótkim okresie, a przeniesienie praw i obowiązków, przyznanych posiadaczowi danego dokumentu, zostało zakazane.
- (12) Świadczenia przyznane w formie zwolnienia z należności przywozowych oraz pomoc dla produktów wspólnotowych muszą zostać przekazane tak, aby znalazło to odzwierciedlenie w kosztach produkcji oraz w cenach płaconych przez użytkownika końcowego. Niezbędne są zatem kontrole, by zapewnić, że świadczenia te są faktycznie przekazywane.
- (13) Rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, 1453/2001 oraz 1454/2001 określają, że produkty korzystające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw nie mogą być powrotnie wywożone do państw trzecich lub ponownie wysłane do pozostałej części Wspólnoty. Jednakże rozporządzenia te określają ograniczoną liczbę odstępstw od tej zasady, różniących się w zależności od regionu, którego dotyczą. Należy ustanowić szczegółowe zasady kontroli wykorzystywania tych odstępstw. W szczególności należy określić, na podstawie średnich wartości wywozu i dostaw w latach 1989, 1990 i 1991, zanim weszły w życie uzgodnienia Poseican, Poseima oraz Poseidom, ilości produktów przetworzonych, które mogą być przedmiotem tradycyjnego wywozu lub dostaw towarów z Wysp Kanaryjskich, Azorów i Madery oraz tradycyjnych dostaw z francuskich departamentów zamorskich, zgodnie z ustaleniami właściwych organów. Należy również ustanowić warunki wydawania zgody na wywóz powrotny do państw trzecich produktów nieprzetworzonych lub produktów paczkowanych, pakowanych lokalnie, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1454/2001. Należy na koniec ustanowić warunki wydawania zgody na wywóz produktów lokalnie przetworzonych, zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1452/2001 i (WE) nr 1453/2001, mające na celu wspieranie handlu regionalnego.
- (14) W okresie określonym w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001⁽²⁾ należy kontynuować stosowanie uzgodnień w sprawie zwolnień z należności przywozowych w odniesieniu do dostaw cukru C na Azory i Maderę oraz na Wyspy Kanaryjskie, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2177/92⁽³⁾.
- (15) W celu ochrony konsumentów oraz interesów podmiotów gospodarczych, nie później niż w momencie wprowadzenia do obrotu, nie należy kwalifikować na mocy szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw produktów, które nie mają solidnej i właściwej jakości handlowej, oraz należy podjąć odpowiednie kroki w przypadku gdy wymóg ten nie jest spełniony.
- (16) W ramach procedur partnerstwa obowiązujących wobec regionów peryferyjnych, właściwe organy powinny ustanowić szczegółowe przepisy administracyjne niezbędne w celu zapewnienia zarządzania i monitorowania systemu. Ponadto, aby zapewnić, że uzgodnienia te są właściwie monitorowane, niezbędne są przepisy określające kontrole, jakie należy przeprowadzać. Zatem w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania wprowadzonych mechanizmów, należy określić kary administracyjne.
- (17) Wymaga się, aby właściwe organy przekazywały Komisji okresowe komunikaty w celu umożliwienia oceny wdrażania uzgodnień.

(1) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

(2) Dz.U. L 217 z 31.7.1992, str. 71.

(3) Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1.

- (18) Stosowanie niektórych przepisów tego rozporządzenia powinno zostać opóźnione, aby umożliwić opracowanie danych niezbędnych do określenia minimalnego poziomu pomocy, a w stosunku do francuskich departamentów zamorskich, Azorów i Madery - aby umożliwić władzom francuskim i portugalskim dostosowanie się do nowych wymagań administracyjnych.
- (19) Środki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich zainteresowanych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wykonywania uzgodnień w sprawie zwolnień z należności przywozowych oraz uzgodnień w sprawie dostaw wspólnotowych dla francuskich departamentów zamorskich, Azorów i Madery oraz Wysp Kanaryjskich w ramach uzgodnień w sprawie przewidywanych dostaw, określonych odpowiednio w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001 i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „regiony peryferyjne”: regiony określone w art. 299 ust. 2 Traktatu, każdy francuski departament zamorski uważany jest za osobny region peryferyjny;
- b) „właściwe organy”: organy wyznaczone przez Państwo Członkowskie, którego częścią jest dany region peryferyjny.

ROZDZIAŁ II

PRZEWIDYWANE BILANSY DOSTAW

Artykuł 3

Przewidywane bilansy dostaw określają ilości dostaw niezbędne do zaspokojenia potrzeb każdego regionu peryferyjnego w każdym roku kalendarzowym. Mogą być zmieniane w zależności od aktualnego stanu ich wdrażania i sytuacji produkcji lokalnej.

ROZDZIAŁ III

PRZYWÓZ Z PAŃSTW TRZECICH

SEKCJA 1

Przywóz produktów wymagających okazania pozwolenia na przywóz

Artykuł 4

Pozwolenia na przywóz

1. Produkty wymagające okazania pozwolenia na przywóz są zwolnione z należności przywozowych, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1453/2001 oraz art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, pod warunkiem okazania tego pozwolenia.

2. Właściwe organy wydają pozwolenia na przywóz na wnioski zainteresowanych stron z zastrzeżeniem limitów określonych w przewidywanych bilansach dostaw.

Pozwolenia są wystawiane zgodnie ze wzorem określonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

3. Sekcja 20 wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz oraz pozwoleń na przywóz zawiera jedną z następujących pozycji:

- a) w odniesieniu do francuskich departamentów zamorskich:
- „produkty dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego”;
 - „produkty przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej”;
 - „bydło opasowe, przywiezione na mocy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001”;
- b) w odniesieniu do Azorów i Madery:
- „produkty dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego”;
 - „produkty do bezpośredniego spożycia”;
 - „produkty przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej”;
 - „bydło opasowe, przywiezione na mocy art. 12 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1453/2001”;
- c) w odniesieniu do Wysp Kanaryjskich:
- „produkty dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego”;
 - „produkty do bezpośredniego spożycia”;
 - „produkty przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej”;
 - „bydło opasowe, przywiezione na mocy art. 7 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1454/2001”.

We wszystkich przypadkach sekcja 20 wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz oraz pozwoleń na przywóz zawiera pozycje: „zwolnienie z należności przywozowych” oraz „pozwolenie może być wykorzystywane w [nazwa regionu peryferyjnego]”.

4. W sekcji 12 pozwoleń na przywóz jest podany ostatni dzień ważności.

5. Należności przywozowe nakłada się na ilości przekraczające ilości określone w pozwoleniu na przywóz. Dopuszcza się 5 % tolerancji określonej w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 pod warunkiem, że uiszczono zostały należności celne z nią związane.

SEKCJA 2

ROZDZIAŁ IV

Przywóz produktów niewymagających okazania pozwolenia na przywóz**DOSTAWY WSPÓLNOTOWE**

Artykuł 5

Artykuł 6

Świadectwa zwolnień**Ustalenie pomocy**

1. Produkty niewymagające okazywania pozwolenia na przywóz są zwolnione z należności przywozowych, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1453/2001 i art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, pod warunkiem okazania świadectwa zwolnienia.

W celu ustalenia wielkości pomocy rekompensującej oddalenie Komisja bierze pod uwagę szczególne dodatkowe koszty transportu i pośredniego przeładunku, związane z dostawą towarów dla danych regionów peryferyjnych.

2. Świadectwa zwolnień opracowuje się na formularzu pozwolenia na przywóz określonego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

W celu ustalenia wielkości pomocy rekompensującej wyspiarski charakter i peryferyjne położenie Komisja bierze pod uwagę szczególne dodatkowe koszty związane z lokalnym przetwórstwem i wynikające z małych rozmiarów rynku, potrzebę zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw oraz szczególne wymagania jakościowe w odniesieniu do towarów w danych regionach peryferyjnych.

Artykuł 8 ust. 5, art. 13, 15, 17, 18, 21, 23, 26, 27, 29–33 i 36–41 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 stosuje się, *mutatis mutandis*, z zastrzeżeniem przepisów tego rozporządzenia.

Komisja ustala minimalny zryczałtowany poziom pomocy.

3. Słowa „świadectwo zwolnienia” są drukowane lub stemplowane w lewej górnej sekcji świadectwa.

W przypadku gdy najwyższy poziom refundacji, przyznanej przez Komisję do wywozu podobnych produktów, jest wyższy niż minimalny zryczałtowany poziom pomocy określony powyżej, wówczas przyznana pomoc nie przekracza kwoty tej refundacji.

4. Właściwe organy wydają świadectwa zwolnień na wniosek zainteresowanych stron z zastrzeżeniem limitów określonych w przewidywanych bilansach dostaw.

Nie przyznaje się pomocy na dostawę produktów, które korzystały już ze świadczeń w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw w innym regionie peryferyjnym.

5. Sekcja 20 wniosków o wydanie świadectwa zwolnienia i świadectw zwolnienia zawiera jedną z następujących pozycji:

Artykuł 7

- a) w odniesieniu do francuskich departamentów zamorskich:
- i) „produkty dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego”;
 - ii) „produkty przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej”;
- b) w odniesieniu do Azorów i Madery:
- i) „produkty dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego”;
 - ii) „produkty do bezpośredniego spożycia”;
 - iii) „produkty przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej”;
- c) w odniesieniu do Wysp Kanaryjskich:
- i) „produkty dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego”;
 - ii) „produkty do bezpośredniego spożycia”;
 - iii) „produkty przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej”.

Świadectwa pomocy

1. Pomoc zostaje wypłacona za okazaniem w pełni wykorzystanego świadectwa pomocy.

Przedstawienie świadectwa pomocy jest równoznaczne z wystąpieniem o pomoc i z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz nadzwyczajnych zaburzeń klimatycznych, świadectwa muszą być przedstawione w ciągu 30 dni od dnia ich przypisania. W przypadku przekroczenia tego limitu czasowego pomoc ta zostaje zmniejszona o 5 % za każdy dzień zwłoki.

Właściwe organy wypłacają pomoc nie później niż w ciągu 60 dni od daty złożenia wykorzystanego świadectwa, z wyjątkiem:

- a) przypadków siły wyższej lub nadzwyczajnych zaburzeń klimatycznych; lub
- b) gdy wszczęto postępowanie administracyjne w sprawie uprawnienia do pomocy. W takich przypadkach wypłata pomocy następuje jedynie wtedy, gdy uprawnienie to zostało uznane.

We wszystkich przypadkach sekcja 20 wniosków o wydanie świadectwa zwolnienia oraz świadectw zwolnienia zawiera pozycje: „zwolnienie od należności przywozowych” oraz „świadectwo może być wykorzystywane w [nazwa regionu peryferyjnego]”.

2. Świadectwa pomocy opracowuje się na formularzu pozwolenia na przywóz określonego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

6. W sekcji 12 świadectw zwolnień podany jest ostatni dzień ważności.

Stosuje się art. 8 ust. 5, art. 13, 15, 17, 18, 21, 23, 26, 27, 29–33 i 36–41 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, *mutatis mutandis*, z zastrzeżeniem przepisów tego rozporządzenia.

3. Słowa „świadectwo pomocy” są drukowane lub stempowane w lewej górnej sekcji świadectwa.

Sekcje 7 oraz 8 świadectwa są wykreślone.

4. Sekcja 20 wniosków o wydanie świadectwa pomocy i świadectw pomocy zawiera jedną z następujących pozycji:

- a) w odniesieniu do francuskich departamentów zamorskich:
 - i) „produkty dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego”;
 - ii) „produkty przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej”;
- b) w odniesieniu do Azorów i Madery:
 - i) „produkty dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego”;
 - ii) „produkty do bezpośredniego spożycia”;
 - iii) „produkty przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej”;
 - iv) „żywe zwierzęta przeznaczone do tuczu dostarczone na mocy art. 12 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1453/2001”;
- c) w odniesieniu do Wysp Kanaryjskich:
 - i) „produkty dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego”;
 - ii) „produkty do bezpośredniego spożycia”;
 - iii) „produkty przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej”;
 - iv) „żywe zwierzęta przeznaczone do tuczu dostarczone na mocy art. 7 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1454/2001”.

Do celów tego ustępu, zwierzęta czystorasowe, zwierzęta rasy handlowej i produkty jajeczne są traktowane jako środki produkcji rolnej.

We wszystkich przypadkach sekcja 20 wniosków o wydanie świadectwa pomocy i świadectw pomocy zawiera pozycję: „świadectwo może być wykorzystywane w [nazwa regionu peryferyjnego]”.

5. W sekcji 12 świadectw pomocy podany jest ostatni dzień ważności.

6. Stosowna kwota pomocy jest równa kwocie obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie świadectwa pomocy.

7. Właściwe organy wydają świadectwa pomocy na wniosek zainteresowanych stron z zastrzeżeniem limitów określonych w przewidywanych bilansach dostaw.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 8

Przekazywanie świadczeń odbiorcy końcowemu

1. Dla celów rozporządzeń (WE) nr 1452/2001, 1453/2001 oraz 1454/2001 „świadczenie” oznacza zwolnienie z należności celnych lub pomoc wspólnotową przewidzianą w tych rozporządzeniach.

2. Dla celów rozporządzenia (WE) nr 1452/2001 „odbiorca końcowy” oznacza:

- a) w przypadku produktów dla przemysłu przetwórczego oraz przeznaczonych do spożycia przez ludzi:
 - i) ostateczny podmiot dokonujący przetwarzania lub pakowania, w odniesieniu do części pomocy przeznaczonej na zrekomensowanie oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia;
 - ii) konsumenta, w odniesieniu do dodatkowej części pomocy przeznaczonej do uwzględnienia cen eksportowych;
- b) w przypadku produktów przeznaczonych do wykorzystania do produkcji rolnej, w szczególności produkty przeznaczone do wykorzystania jako pasza dla zwierząt: rolnika.

3. Dla celów rozporządzeń (WE) nr 1453/2001 i 1454/2001 „odbiorca końcowy” oznacza:

- a) w przypadku produktów do bezpośredniego spożycia: konsumenta;
- b) w przypadku produktów dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego przeznaczonych do spożycia przez ludzi:
 - i) ostateczny podmiot dokonujący przetwarzania lub pakowania, w odniesieniu do części pomocy przeznaczonej na zrekomensowanie oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia,
 - ii) konsumenta, w odniesieniu do dodatkowej części pomocy przeznaczonej do uwzględnienia cen eksportowych;
- c) w przypadku produktów dla przemysłu przetwórczego i/lub opakowaniowego przeznaczonych do wykorzystania jako pasza dla zwierząt oraz produktów do wykorzystania do produkcji rolnej: rolnika.

4. Właściwe organy podejmują wszelkie właściwe kroki mające na celu sprawdzenie, czy świadczenia pochodzące ze zwolnień z należności przywózowych lub z przyznanej pomocy wspólnotowej są faktycznie przekazywane do odbiorcy końcowego. W tym celu mogą szacować marże handlowe oraz ceny stosowane przez różne zainteresowane podmioty gospodarcze.

Komisja jest informowana o podjętych środkach, w szczególności o punktach kontroli służących do określania czy świadczenia w ramach pomocy zostały przekazane oraz czy dokonano jakichkolwiek zmian.

Artykuł 9

Rejestr podmiotów gospodarczych

1. Pozwolenia na przywóz, świadectwa zwolnień i świadectwa pomocy są wydawane tylko podmiotom gospodarczym wpisanym do rejestru prowadzonego przez właściwe organy.

2. Każdy podmiot gospodarczy prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty może ubiegać się o wpis do rejestru.

Wpisu do rejestru dokonuje się z zastrzeżeniem następujących wymagań:

- a) podmiot gospodarczy musi posiadać środki, strukturę i prawne upoważnienie wymagane do prowadzenia działalności w danym sektorze, w szczególności musi należycie wypełniać zobowiązania, nałożone przez organy, w odniesieniu do rachunkowości handlowej i podatków;

- b) podmiot gospodarczy musi być w stanie zagwarantować, że jego działalność prowadzona jest w danym regionie peryferyjnym;
- c) w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw dla danego regionu peryferyjnego i w zgodzie z celami tych uzgodnień, podmioty gospodarcze zobowiązują się:
- i) przekazywać właściwym organom, na ich żądanie, wszystkie istotne informacje o swojej działalności handlowej, w szczególności w odniesieniu do cen i marży zysku, jakie stosują,
 - ii) prowadzić działalność wyłącznie we własnym imieniu i na własny rachunek;
 - iii) składać wnioski o pozwolenie i świadectwo wspólnie do ich faktycznych zdolności zbycia danych produktów, zdolność taką należy udowodnić poprzez odniesienie do obiektywnych wskaźników;
 - iv) powstrzymać się od działań mogących w jakikolwiek sposób spowodować sztuczne braki produktów i od wprowadzania do obrotu dostępnych produktów po sztucznie zaniżonych cenach;
 - v) zapewnić, zgodnie z wymogami właściwych organów oraz gdy produkty rolne zostają zbyte w danych regionach peryferyjnych, że uzyskane świadczenia są przekazywane ostatecznemu użytkownikowi.

3. Wnosząc o wpis do rejestru, jak określa ust. 2 akapit pierwszy, podmioty dokonujące przetwarzania zamierzające wywieźć lub wysłać przetworzone produkty otrzymane z surowców, wprowadzonych na obszar danego regionu peryferyjnego na mocy odnośnych szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, zgodnie z art. 16, 17 i 19, muszą zadeklarować swój zamiar podjęcia tej działalności oraz wskazać położenie zakładu przetwórczego.

4. Dla celów art. 3 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, wnosząc o wpis do rejestru, jak określa ust. 2 akapit pierwszy tego artykułu, podmioty gospodarcze zamierzające powrotnie wywieźć nieprzetworzone produkty lub produkty paczkowane, pakowane lokalnie, określone w art. 20 tego rozporządzenia, muszą zadeklarować swój zamiar podjęcia tej działalności oraz, gdzie ma to zastosowanie, wskazać położenie zakładu pakującego.

Artykuł 10

Dokumenty do okazania przez podmioty gospodarcze oraz ważność pozwoleń i świadectw

1. Z zastrzeżeniem art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 7, art. 14 i 15, właściwe organy przyjmują wnioski o wydanie pozwolenia i świadectwa przedstawiane przez podmioty gospodarcze na każdą wysyłkę, pod warunkiem że dołączono do nich oryginał lub uwierzytelniony odpis faktury zakupu oraz oryginał lub uwierzytelniony odpis następujących dokumentów:

- konosamentu lub lotniczego listu przewozowego,
- świadectwa pochodzenia dla produktów pochodzących z państw trzecich lub dla produktów pochodzących ze Wspólnoty, dokumentu T2L lub dokumentu T2LF, zgodnie z warunkami art. 315 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

Faktura zakupu, konosament lub lotniczy list przewozowy muszą być wystawione na nazwisko wnioskującego.

2. Okres ważności pozwoleń i świadectw ustala się w oparciu o czas transportu. Czas ten może być wydłużony przez właściwy organ w szczególnych przypadkach, gdy poważne i nieprzewidywalne trudności wpłynęły na czas transportu, nie może jednak przekroczyć dwóch miesięcy od daty wydania pozwolenia lub świadectwa.

Artykuł 11

Okazywanie pozwoleń, świadectw i towarów oraz niezbywalność pozwoleń oraz świadectw

1. Dla towarów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, pozwolenia na przywóz, świadectwa zwolnienia i świadectwa pomocy muszą być przedstawione organom celnym, w celu dopełnienia formalności celnych, nie później niż w ciągu 15 dni roboczych od daty wyładunku towarów. Właściwe organy mogą skrócić ten maksymalny okres.

W przypadku gdy produkty zostały poddane uszlachetnianiu czynnemu lub przebywały w składzie celnym na Azorach, Maderze i Wyspach Kanaryjskich, a następnie zostały tam dopuszczone do swobodnego obrotu, maksymalny okres 15 dni rozpoczyna się w dniu złożenia wniosku o wydanie pozwolenia lub świadectwa, określonych w akapicie pierwszym.

2. Towary są przedstawiane luzem lub w osobnych partiach zależnie od okazywanych pozwoleń lub świadectw.

Pozwolenia i świadectwa wykorzystywane są w ramach pojedynczej operacji dopiero w momencie dopełniania formalności celnych.

3. Pozwolenia i świadectwa nie są zbywalne.

Artykuł 12

Jakość produktów

Jedynie produkty solidnej i właściwej jakości handlowej, w rozumieniu art. 21 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999⁽²⁾, mogą kwalifikować się do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

Zgodność produktów z wymaganiami ustanowionymi w akapicie pierwszym bada się nie później niż na etapie pierwszego wprowadzenia do obrotu, zgodnie z normami lub praktykami obowiązującymi we Wspólnocie.

Jeżeli stwierdza się, że produkt nie spełnia wymagań ustanowionych w akapicie pierwszym, traci on wówczas uprawnienia wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, a odpowiednie ilości z powrotem wchodzi do przewidywanych bilansów dostaw. Jeżeli przyznano pomoc zgodnie z art. 7, pomoc ta zostaje zwrócona. Jeżeli dokonano przywozu zgodnie z art. 4 i 5, uiszcza się należności przywozowe, chyba że zainteresowana strona przedstawi dowód, że produkty zostały ponownie wywiezione lub zniszczone.

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

Artykuł 13

Wnoszenie zabezpieczeń

W momencie składania wniosku o wydanie pozwoleń i świadectw nie wymaga się żadnego zabezpieczenia.

Bez uszczerbku dla art. 26, w szczególnych przypadkach i w zakresie niezbędnym do zapewnienia właściwego stosowania tego rozporządzenia, właściwe organy mogą żądać wniesienia zabezpieczenia równego kwocie przyznanego świadczenia. W takich przypadkach stosuje się art. 35 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Artykuł 14

Znaczny wzrost liczby wniosków o wydanie pozwoleń i świadectw

1. Jeżeli stan realizacji przewidywanego bilansu dostaw wskazuje na znaczny wzrost liczby wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz, świadectw zwolnienia lub świadectw pomocy dotyczących danego produktu, które mogłyby narazić na niebezpieczeństwo osiągnięcie jednego lub więcej celów szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, właściwe organy niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję, dostarczając wszelkich istotnych informacji dotyczących potrzeb w zakresie dostaw dla danego regionu peryferyjnego.

Po konsultacji z właściwymi organami, Komisja podejmuje wszelkie niezbędne kroki mające na celu zapewnienie, że dany region peryferyjny jest zaopatrzonej w produkty pierwszej potrzeby, biorąc pod uwagę dostępne dostawy i potrzeby priorytetowych sektorów.

2. Bez uszczerbku dla niezbędnych środków przyjętych w przypadku ograniczenia wydawania pozwoleń i świadectw, właściwe organy stosują jednakową procentową obniżkę w odniesieniu do wszystkich oczekujących wniosków.

3. Ustęp 1 i 2 stosuje się, po konsultacji z właściwymi organami, bez uszczerbku dla szczególnych przepisów przyjętych w celu przezwyciężenia dużych trudności w danym sektorze.

Artykuł 15

Ustalanie ilości maksymalnej na wniosek o wydanie pozwolenia lub świadectwa

W zakresie ściśle niezbędnym dla uniknięcia zakłóceń na rynku w danym regionie peryferyjnym lub rozwoju działań spekulacyjnych mogących poważnie zaszkodzić sprawnemu funkcjonowaniu szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, właściwe organy ustalają ilość maksymalną na wniosek o wydanie pozwolenia lub świadectwa.

Właściwe organy niezwłocznie powiadamiają Komisję o przypadkach stosowania niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

SEKCJA 1

Francuskie departamenty zamorskie

Artykuł 16

Ponowna wysyłka oraz powrotny wywóz

1. Podmioty dokonujące przetwarzania, które zadeklarowały na mocy art. 9 ust. 3 zamiar wywozu, w ramach handlu regionalnego lub wysyłki w ramach tradycyjnego handlu, produktów

przetworzonych zawierających surowce, które korzystały w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, mogą dokonać tego w granicach ilości rocznych do określenia przez Komisję zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001. Właściwe organy podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, że działania te nie przekraczają ustanowionych ilości rocznych.

Produkty dostarczone do francuskich departamentów zamorskich w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw i wykorzystane do zaopatrzenia statków i samolotów uważa się za spożyte lokalnie.

2. Właściwe organy zezwalają na wywóz lub wysyłkę przetworzonych produktów w ilościach innych niż określone w ust. 1 wyłącznie w przypadku, gdy zaświadcza się, że dane produkty nie zawierają surowców przywiezionych lub wprowadzonych do obrotu w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

Właściwe organy przeprowadzają niezbędne kontrole w celu zapewnienia prawidłowości zaświadczeń określonych w akapicie pierwszym i odzyskują, w stosownym przypadku, świadczenia przyznane w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

3. Procesy uszlachetniania, które w ramach limitu ilości do określenia przez Komisję, zgodnie z art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, mogą spowodować wzrost wywozu regionalnego lub tradycyjnych wysyłek, muszą odbywać się na warunkach ustanowionych w przepisach w odniesieniu do uzgodnień w sprawie uszlachetniania czynnego i procedury uszlachetniania pod kontrolą celną, określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ i rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93, *mutatis mutandis*, z wyjątkiem wszystkich form zabiegów zwyczajowych.

SEKCJA 2

Azory i Madera

Artykuł 17

Ponowna wysyłka oraz powrotny wywóz

1. Podmioty dokonujące przetwarzania, które zadeklarowały na mocy art. 9 ust. 3 zamiar wywozu, w ramach handlu regionalnego lub wysyłki w ramach tradycyjnego handlu, produktów przetworzonych zawierających surowce, które korzystały w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, mogą dokonać tego w granicach ilości rocznych do określenia przez Komisję zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001. Właściwe organy podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, że działania te nie przekraczają ustanowionych ilości rocznych.

Produkty dostarczone na Azory i Maderę na mocy szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw i wykorzystane do zaopatrzenia statków i samolotów uważa się za spożyte lokalnie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

2. Właściwe organy zezwalają na wywóz lub wysyłkę przetworzonych produktów w ilościach innych niż określone w ust. 1 wyłącznie w przypadku gdy zaświadcza się, że dane produkty nie zawierają surowców przywiezionych lub wprowadzonych do obrotu w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

Właściwe organy przeprowadzają niezbędne kontrole w celu zapewnienia prawidłowości zaświadczeń określonych w akapicie pierwszym i odzyskują, w stosownym przypadku, świadczenia przyznane w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

3. Procesy uszlachetniania, które w ramach limitów ilości do określenia przez Komisję, zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001, mogą spowodować wzrost wywozu regionalnego lub tradycyjnych wysyłek, muszą odbywać się na warunkach ustanowionych w przepisach w odniesieniu do uzgodnień w sprawie uszlachetniania czynnego i procedury uszlachetniania pod kontrolą celną, określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92 i rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93, *mutatis mutandis*, z wyjątkiem wszystkich form zabiegów zwyczajowych.

Artykuł 18

Cukier

W okresie określonym w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, cukier C określony w art. 13 tego rozporządzenia, wywieziony zgodnie z odnośnymi przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2760/81⁽¹⁾ i wprowadzony do obrotu do celów konsumpcyjnych na Maderze w postaci cukru białego objętego kodem CN 1701 lub na Azorach w postaci cukru surowego objętego kodem CN 1701 12 10, korzysta, zgodnie z warunkami niniejszego rozporządzenia, z systemu zwolnień z należności przywozowych w granicach przewidywanych bilansów dostaw określonych w art. 3.

SEKCJA 3

Wyspy Kanaryjskie

Artykuł 19

Ponowna wysyłka oraz powrotny wywóz

1. Podmioty dokonujące przetwarzania, które zadeklarowały na mocy art. 9 ust. 3, zamiar wywozu, w ramach handlu regionalnego lub wysyłki w ramach tradycyjnego handlu, produktów przetworzonych zawierających surowce, które korzystały w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, mogą dokonać tego w granicach ilości rocznych określonych w Załączniku. Właściwe organy podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, że działania nie przekraczają ustanowionych ilości rocznych.

Produkty dostarczone na Wyspy Kanaryjskie na mocy szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw i wykorzystane do zaopatrzenia statków i samolotów uważa się za spożyte lokalnie.

2. Właściwe organy zezwalają na wywóz lub wysyłkę przetworzonych produktów w ilościach innych niż określone w ust. 1 wyłącznie w przypadku gdy zaświadcza się, że dane

produkty nie zawierają surowców przywiezionych lub wprowadzonych do obrotu w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

Właściwe organy przeprowadzają niezbędne kontrole w celu zapewnienia prawidłowości zaświadczeń określonych w akapicie pierwszym i odzyskują, w stosownym przypadku, świadczenia przyznane w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

3. Procesy uszlachetniania, które w ramach limitów ilości określonych w Załączniku mogą spowodować wzrost wywozu regionalnego lub tradycyjnych wysyłek i muszą odbywać się na warunkach ustanowionych w przepisach w odniesieniu do uzgodnień w sprawie uszlachetniania czynnego i procedury uszlachetniania pod kontrolą celną określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92 i rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93, *mutatis mutandis*, z wyjątkiem wszystkich form zabiegów zwyczajowych.

Artykuł 20

Powrotny wywóz produktów nieprzetworzonych lub produktów pakowanych lokalnie

Na mocy art. 3 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1454/2001 produkty nieprzetworzone lub produkty paczkowane, pakowane lokalnie w postaci nieprzetworzonej, które skorzystały ze świadczeń w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw mogą być powrotnie wywiezione, z zastrzeżeniem następujących wymagań:

- a) słowa „towary wywiezione na mocy art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001” muszą zostać wprowadzone w sekcji 31 jednolitego dokumentu administracyjnego (SAD);
- b) ilości produktów, które zostały zwolnione z należności przywozowych i powrotnie wywiezione, wprowadza się ponownie do przewidywanego bilansu dostaw;
- c) produkty objęte tym punktem nie kwalifikują się do refundacji wywozowych;
- d) ilości produktów, na które została przyznana pomoc i które zostały następnie powrotnie wywiezione, wprowadza się ponownie do przewidywanego bilansu dostaw, a przyznana pomoc zostaje zwrócona;
- e) produkty objęte tym punktem nie kwalifikują się do refundacji wywozowych;
- f) jeżeli istnieje ryzyko, że regularne dostawy na Wyspy Kanaryjskie mogą być zagrożone przez znaczący wzrost powrotnego wywozu produktów objętych tym artykułem, właściwe organy mogą ograniczyć ilości w taki sposób, aby zapewnić, że priorytetowe potrzeby zostaną zaspokojone.

Władze hiszpańskie powiadamiają Komisję niezwłocznie o środkach, jakie zamierzają stosować w celu stosowania tego punktu, przed wprowadzeniem ich w życie, oraz uzasadnienia tych środków. Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Powyższe akapity stosuje się bez uszczerbku dla szczególnych przepisów przyjętych w celu przezwyciężenia szczególnych trudności w danym sektorze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 16.9.1981, str. 14.

Artykuł 21

Cukier

W okresie określonym w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, cukier C określony w art. 13 tego rozporządzenia, wywieziony zgodnie z odnośnymi przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2670/81 i wprowadzony do obrotu do celów konsumpcyjnych na Wyspy Kanaryjskie w postaci cukru białego objętego kodem CN 1701, korzysta, zgodnie z warunkami tego rozporządzenia, z systemu zwolnień z należności przywozowych w granicach przewidywanych bilansów dostaw określonych w art. 3.

ROZDZIAŁ VII

NOTYFIKACJE ORAZ SPRAWOZDANIA

Artykuł 22

Notyfikacje

Właściwe organy przekazują Komisji, nie później niż piątego dnia każdego miesiąca, następujące dane dotyczące poprzednich miesięcy odnośnego roku kalendarzowego, według produktu i kodu CN oraz, gdzie to możliwe, według indywidualnego przeznaczenia:

- a) ilości w podziale na przywóz z państw trzecich i wysłane ze Wspólnoty;
- b) kwotę pomocy i wydatki rzeczywiście poniesione według produktu oraz, gdzie to możliwe, według indywidualnego przeznaczenia;
- c) ilości, w odniesieniu do których nie zostały wykorzystane pozwolenia i świadectwa, w podziale według kategorii pozwolenia lub świadectwa;
- d) ilości wywiezione po przetworzeniu w ramach ilości tradycyjnych, na mocy rozporządzeń (WE) nr 1453/2001 i 1454/2001;
- e) ilości wysłane po przetworzeniu w ramach ilości tradycyjnych na mocy rozporządzeń (WE) nr 1452/2001, 1453/2001 i 1454/2001;
- f) ilości wywiezione powrotnie, nieprzetworzone lub lokalnie pakowane, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1454/2001;
- g) ilości wywiezione w ramach handlu regionalnego, na mocy rozporządzeń (WE) nr 1452/2001 i 1453/2001;
- h) przesunięcia w ramach ogólnych ilości, według kategorii produktów oraz zmiany w przewidywanych bilansach dostaw w tym okresie;
- i) dostępne saldo i stopień jego wykorzystania.

Powyższe dane dostarcza się na podstawie wykorzystanych pozwoleń i świadectw.

Artykuł 23

Sprawozdania

Nie później niż dnia 30 czerwca każdego roku właściwe organy przesyłają Komisji roczne sprawozdanie dotyczące wykonania, określone odpowiednio w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1453/2001 i art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego.

Sprawozdanie przedstawia następujące informacje, w szczególności:

- a) istotne tendencje społeczno-gospodarcze i tendencje w rolnictwie;
- b) podsumowanie dostępnych danych fizycznych i finansowych dotyczących wdrażania każdego ze środków, wraz z analizą tych danych oraz, gdzie to niezbędne, przedstawienie i analizę sektora, do którego odnosi się dany środek;
- c) postęp w środkach i priorytety w odniesieniu do szczególnych i ogólnych celów, przy użyciu wskaźników ilościowych,
- d) krótkie sprawozdanie odnośnie do głównych problemów napotkanych w trakcie stosowania i wdrażania tych środków;
- e) analizę wyników wszystkich tych środków, biorąc pod uwagę ich wzajemne powiązania;
- f) w odniesieniu do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw dane i analizę tendencji cenowych oraz sposobu przekazywania otrzymanych w ten sposób świadczeń.

Artykuł 24

Zmniejszanie zaliczek

Bez uszczerbku dla ogólnych zasad dyscypliny budżetowej, w przypadku gdy informacje przekazane przez Państwa Członkowskie Komisji, na mocy art. 22 i 23, są niekompletne lub nie zostały przesłane w stosownym terminie, Komisja dokonuje zmniejszenia zaliczek poczet odniesieniu do zaksięgowania wydatków na rolnictwo, czasowo, według zryczałtowanej stawki.

ROZDZIAŁ VIII

KONTROLE I KARY

Artykuł 25

Kontrole

1. Fizyczne kontrole przeprowadzane w danym regionie peryferyjnym w przywozie, wprowadzaniu do obrotu, wywozie, wysyłce, powrotnym wywozie i ponownej wysyłce produktów rolnych, muszą dotyczyć próby reprezentatywnej obejmującej co najmniej 5 % pozwoleń i świadectw okazywanych zgodnie z art. 11.

Kontrole fizyczne przeprowadzane są, *mutatis mutandis*, zgodnie z procedurą ustanowioną w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 386/90 ⁽¹⁾.

2. W szczególnych przypadkach Komisja może zażądać, aby zakres kontroli obejmował inną wielkość procentową.

Artykuł 26

Kary

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub zaburzeń klimatycznych, jeżeli podmiot gospodarczy nie wypełnia zobowiązań nadanych mu zgodnie z art. 9 i bez uszczerbku dla jakichkolwiek kar stosowanych na mocy prawa krajowego, właściwe organy:

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6.

- odzyskują od posiadaczy pozwoleń na przywóz, świadectw zwolnień lub świadectw pomocy przyznane im świadczenie;
- zależnie od powagi naruszenia zobowiązań, tymczasowo zawieszają lub unieważniają rejestrację.

Świadczenie określone lit. a) jest równe kwocie zwolnienia z należności przywozowych lub kwocie pomocy.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub zaburzeń klimatycznych, jeżeli posiadacze pozwoleń lub świadectwa nie realizują planowanego przywozu lub wprowadzenia do obrotu, ich uprawnienia do wnioskowania o pozwolenia oraz świadectwa zostają zawieszane na okres sześćdziesięciu dni od daty wygaśnięcia pozwolenia lub świadectwa. Po okresie zawieszenia, wydanie następných pozwoleń lub świadectw uwarunkowane jest wniesieniem zabezpieczenia równego kwocie świadczenia, które może zostać przyznane w okresie wyznaczonym przez właściwe organy.

3. Właściwe organy przyjmują niezbędne środki, aby ponownie wykorzystać ilości produktów zwolnione w wyniku odmowy wykonania, częściowego wykonania lub unieważnienia wydanych pozwoleń oraz świadectw lub odzyskania przyznanego świadczenia.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY KRAJOWE

Artykuł 27

Właściwe organy przyjmują dodatkowe przepisy niezbędne w celu stosowania i monitorowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

Zawiadamiają one Komisję o wszelkich środkach, które zamierzają wprowadzić na mocy akapitu pierwszego, przed wprowadzeniem ich w życie.

ROZDZIAŁ X

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 28

Utrata mocy

1. Rozporządzenia (EWG) nr 131/92, (EWG) nr 1696/92 oraz (WE) nr 2790/94 niniejszym tracą moc.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 grudnia 2001 r.

Odniesienia do rozporządzeń, które utraciły moc, interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

2. Artykuł 1, 2, 2a i 3 rozporządzenia (EWG) nr 131/92 oraz art. 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 1696/92 stosuje się do dnia 30 czerwca 2002 r.

Artykuł 29

Przepisy przejściowe

1. W okresie trzydziestu dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, właściwe organy mogą, na wniosek podmiotu gospodarczego, który złożył wniosek o wpis do rejestru na mocy art. 9, wydać temu ostatniemu pozwolenie lub świadectwo, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 i pod warunkiem, że wniosek o wydanie takiego pozwolenia lub świadectwa jest przedstawiony zgodnie z art. 10 ust. 1.

Wydawanie pozwoleń lub świadectw dokonywane jest pod warunkiem wniesienia zabezpieczenia finansowego.

2. Pozwolenia i świadectwa wydane na mocy rozporządzenia (EWG) nr 131/92, (EWG) nr 1696/92 i (WE) nr 2790/94, które nie zostały w całości wykorzystane przed upływem daty ważności, mogą zostać zastąpione, w zakresie pozostałych ilości, zgodnie z ust. 1 lub mogą zostać unieważnione, a zabezpieczenie zwolnione.

Artykuł 30

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Stosuje się je od dnia 1 stycznia 2002 r. Jednakże

- art. 6 akapit trzeci i czwarty stosuje się od dnia 1 lipca 2002 r.,
- art. 4, 5, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 26, 27 i 28 nie stosują się w odniesieniu do francuskich departamentów zamorskich – Azorów i Madery do dnia 1 lipca 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Maksymalne ilości produktów przetworzonych, które mogą zostać wywiezione lub wysłane rocznie z Wysp Kanaryjskich w ramach tradycyjnego wywozu i wysyłek

(Artykuł 9 ust. 3 i art. 19)

Kod CN	(ilości w kilogramach (lub litrach '))	
	do WE	do państw trzecich
0402 10	—	54 000
0402 21	64 000	11 000
0402 29	—	33 000
0402 91	3 000	3 000
0402 99	1 000	1 000
0403 10	—	7 000
0403 90	1 000	1 000
0405	6 000	12 000
0406 10	17 000	119 000
0406 30	2 000	5 000
0406 40	2 000	1 000
0406 90	25 000	14 000
0710 21	—	1 000
0710 22	1 000	1 000
0710 30	2 000	1 000
0710 40	1 000	1 000
0710 80	4 000	16 000
0710 90	—	1 000
0711 20	—	1 000
0711 40	—	1 000
0811 90	1 000	1 000
0812 90	3 000	1 000
0813 50	1 000	1 000
1101 00	105 000	1 000
1102 20	13 000	6 000
1102 90	1 000	1 000
1104 19	4 000	1 000
1105 00	—	1 000
1507 90	—	300 000
1514 90 90	—	3 000 000
1601 00	10 000	44 000
1602 41	13 000	1 000
1602 49	16 000	39 000
1602 50	—	50 000
1604 13	2 712 000	2 027 000
1604 14	552 000	18 000
1702 90	675 000	6 000
1704 10	19 000	20 000
1704 90	648 000	293 000
1804 00	—	1 000

Kod CN	(ilości w kilogramach (lub litrach *))	
	do WE	do państw trzecich
1805 00	1 000	45 000
1806 10	4 000	58 000
1806 20	1 000	25 000
1806 31	1 000	4 000
1806 90	30 000	38 000
1901 20	1 140 000	—
1901 90	2 521 000	45 000
1902 11	1 000	2 000
1902 19	1 000	47 000
1902 20	—	1 000
1902 30	1 000	37 000
1903 00	—	1 000
1904 10	3 000	2 000
1904 90	—	1 000
1905 20	—	1 000
1905 30	45 000	132 000
1905 40	1 000	3 000
1905 90	15 000	43 000
2004 10	22 000	1 000
2004 90	4 000	72 000
2005 10	1 000	63 000
2205 20	57 000	1 000
2005 40	2 000	19 000
2005 59	2 000	—
2005 60	34 000	1 000
2005 70	9 000	3 000
2005 80	1 000	5 000
2005 90	20 000	27 000
2006 00	5 000	27 000
2007 10	3 000	2 000
2007 91	3 000	8 000
2007 99	463 000	7 000
2008 19	1 000	1 000
2008 20	18 000	38 000
2008 30	10 000	1 000
2008 50	2 000	1 000
2008 60	1 000	1 000
2008 70	5 000	1 000
2008 92	104 000	12 000
2008 99	224 000	1 000
2009 19	18 000	24 000
2009 30	—	10 000
2009 40	9 000	7 000
2009 60	—	1 071 000
2009 70	2 000	3 000
2009 80	11 000	18 000

Kod CN	(ilości w kilogramach (lub litrach *))	
	do WE	do państw trzecich
2009 90	16 000	12 000
2101 10	5 000	3 000
2101 20	1 000	1 000
2101 30	1 000	—
2102 10	1 000	28 000
2102 20	—	2 000
2102 30	—	3 000
2103 10	—	2 000
2103 20	22 000	35 000
2103 30	1 000	3 000
2103 90	30 000	61 000
2104 10	22 000	193 000
2104 20	1 000	595 000
2105 00	167 000	505 000
2106 10	3 000	28 000
2106 90	8 000	13 000
2202 10	* 5 000 000	* 203 000
2202 90	* 3 000 000	* 799 000
2203 00	* 70 000	* 157 000
2205 10	* 47 000	* 1 000
2205 90	* 17 187 000	* 3 295 000
2208 40	* 47 000	* 43 000
2208 50	* 9 000	* 7 000
2208 90	* 190 000	* 17 000
2209 00	—	* 18 000
2301 20	20 610 000	18 654 000
2309 90	20 000	1 525 000
3002 10	8 000	1 000
3002 20	1 000	1 000
3002 90	1 000	1 000
3004 20	1 000	3 000
3004 50	1 000	—
3004 90	51 000	18 000
3005 10	1 000	2 000
3005 90	2 000	1 000
3203 00	1 000	1 000
3307 49	1 000	14 000
3307 90	7 000	6 000
3401 19	2 000	9 000
3402 13	5 000	—
3402 20	135 000	69 000
3402 90	40 000	62 000
3403 19	7 000	1 000
3405 30	1 000	1 000
3405 40	2 000	6 000
3901 10	195 000	32 000

*(ilości w kilogramach (lub litrach *))*

Kod CN	do WE	do państw trzecich
3901 20	80 000	76 000
3904 21	49 000	180 000
3909 50	2 000	47 000
3912 90	7 000	1 000
3917 21	195 000	11 000
3917 23	20 000	10 000
3917 32	65 000	68 000
3917 39	33 000	2 000
3917 40	270 000	65 000
3919 10	860 000	30 000
3920 10	2 100 000	2 000
3920 20	310 000	8 000
3920 99	340 000	—
3921 90	20 000	70 000
3923 10	49 000	59 000
3923 21	727 000	356 000
3923 29	23 000	72 000
3923 30	180 000	35 000
3923 40	18 000	25 000
3923 90	1 000	13 000
3924 10	6 000	5 000
3924 90	10 000	4 000
3926 90	132 000	198 000
4823 11	1 000	3 000
4823 51	9 000	15 000
4823 59	6 000	3 000